

บทความวิจัย
เรื่อง ประโยชน์และผลกระทบจากการพัฒนาคลองต้ายุ่นเหนือ

โดย
นางสาวสุชาดา อินต๊ะสาร
รหัสนักศึกษา 05590651

บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2562
ลิขสิทธิ์ของคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

บทความวิจัย	ประโยชน์และผลกระทบจากการพัฒนาคลองตำยุ่นเหนือ
ผู้เขียน	นางสาวสุชาดา อินดีสาร
อาจารย์ที่ปรึกษาบทความวิจัย	อาจารย์ ดร.พิภู บุชบก
สาขาวิชา	เอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์
ปีการศึกษา	2562

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลประโยชน์และผลกระทบจากการพัฒนาคลองตำยุ่นเหนือ โดยมีวิธีการศึกษาจากประวัติราชวงศ์สุยที่มีการริเริ่มขุดคลองตำยุ่นเหนือและประโยชน์รวมถึงผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคมในยุคนั้น

ผลการศึกษาพบว่าราชวงศ์สุยนั้นเริ่มจากการที่พระสุยเหวินตี้สามารถรวมประเทศจากโจวเหนือและโจวใต้เข้ารวมเป็นปึกแผ่นได้สำเร็จ แต่เมืองหลวงและศูนย์กลางอยู่ทางเหนือและมีอาหารหล่อเลี้ยงราษฎรไม่เพียงพอ ข้าว และพืชพรรณธัญญาหาร จึงจำเป็นต้องส่งขึ้นมาจากทางภาคใต้

พระเจ้าสุยเหวินตี้ให้ริเริ่มโครงการขุดคลองเพื่อเชื่อมต่อทางการค้าในประเทศ หลังจากทีสุยเหวินตี้สวรรคตสุยหยางตี้ลูกชายของเขาจึงสานต่อโครงการขุดคลองเพื่อการค้าต่อจากพ่อของเขา ได้เกณฑ์แรงงานประชาชนจำนวนมากเพื่อมาขุดคลองที่จะทำให้การค้าขายในประเทศดีขึ้น ในช่วงแรกนั้นการค้าภายในประเทศมีความเคลื่อนไหวเป็นอย่างมาก แต่ภายหลังผู้คนเริ่มถูกเกณฑ์ไปใช้แรงงานเพิ่มมากขึ้น และมีผู้คนล้มตายเป็นจำนวนมาก ประชาชนไม่พอใจในอำนาจของจักรพรรดิจำต้องก่อกบฏเพื่อความอยู่รอดของตนเอง

คลองตำยุ่นเหนอนับเป็นคลองที่ใช้แรงงานคนขุดที่ยาวที่สุดในโลกและมีประวัติศาสตร์ที่ยาวนานจนปัจจุบัน ในยุคราชวงศ์เส้นทางคลองขุดตำยุ่นเหนือเส้นนี้มีประโยชน์เป็นอย่างมากในทางการค้าในประเทศในสมัยราชวงศ์สุย และการค้ากับต่างประเทศในสมัยราชวงศ์ต่อมาที่สามารถพัฒนาเส้นทางขุดคลองจากเส้นเดิม ปัจจุบันเส้นทางคลองตำยุ่นเหนือบางส่วนเป็นเส้นทางในการท่องเที่ยวเพื่อชมประวัติศาสตร์และทัศนียภาพในเมืองนั้น ๆ

กิตติกรรมประกาศ

บทความวิจัยเรื่องประโยชน์และผลกระทบจากการพัฒนาคลองตั๋นเหนือ เป็นส่วนหนึ่งของ
รายวิชา 450112 การศึกษาเอกเทศ (INDEPENDENT STUDY)

บทความวิจัยชิ้นนี้สามารถสำเร็จได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับการกรุณาอย่างสูงจาก อาจารย์ ดร.
พิภู บุซบก อาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย ที่กรุณาให้คำแนะนำและให้คำปรึกษา ตลอดจนการปรับปรุง
แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่อย่างดียิ่ง จนทำให้งานวิจัยในครั้งนี้เสร็จสมบูรณ์ ข้าพเจ้า
ขอขอบพระคุณอาจารย์อย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบคุณครอบครัว ที่เข้าใจ ถึงแม้ว่าจะไม่ค่อยได้กลับบ้านบ่อยมากนัก แต่ก็ส่งกำลังใจมา
ให้เสมอ ๆ คอยถามและเป็นห่วงการอาศัยอยู่ในนครปฐมในช่วงที่มีโรคระบาด

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ ที่คอยให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ ตลอดจนให้กำลังใจ และบอกรัก
กันตลอด ๆ ซึ่งเป็นแรงผลักดันให้การศึกษาวิจัยในครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ถึงแม้ว่าในช่วงสุดท้าย
ของการเรียนมหาวิทยาลัยจะต้องจบไปแบบงง ๆ ก็ตาม

ผู้วิจัยหวังว่า งานวิจัยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจ หากมีข้อบกพร่องหรือข้อผิดพลาด
ประการใด ข้าพเจ้าก็ขออภัยไว้ ณ ที่นี้

สุชาดา อินต๊ะสาร

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญรูปภาพ	ง
บทนำ	1
ประวัติราชวงศ์สุยและประวัติการริเริ่มคลองต้ายุ่นเหอ	3
ประโยชน์ที่ได้จากการพัฒนาคลองต้ายุ่นเหอในด้านเศรษฐกิจและสังคม	8
ผลกระทบที่ได้จากการพัฒนาคลองต้ายุ่นเหอในด้านเศรษฐกิจและสังคม	11
สรุปผลการศึกษาวิจัย	13
บรรณานุกรม	15
ประวัติย่อผู้วิจัย	17

สารบัญรูปภาพ

ภาพที่	หน้า
ภาพที่ 1 อาณาเขตในยุคราชวงศ์สุย	3
ภาพที่ 2 จักรพรรดิสุยเหวินตี้	4
ภาพที่ 3 จักรพรรดิสุยหยางตี้	5
ภาพที่ 4 เส้นทางคลองต้ายุ่นเหอ	6
ภาพที่ 5 เส้นทางคลองต้ายุ่นเหอในปัจจุบัน	8
ภาพที่ 6 เส้นทางคลองต้ายุ่นเหอที่เชื่อมกับแม่น้ำสายอื่น	9
ภาพที่ 7 การขุดคลองต้ายุ่นเหอ	11

1. บทนำ

ประเทศจีนเป็นถือว่าเป็นประเทศที่มีประวัติศาสตร์และอารยธรรมที่ยาวนาน พื้นที่กว้างขวาง มีสิ่งก่อสร้างและข้าวของเครื่องใช้ที่มีชื่อเสียงหลายประเภท มีเส้นทางการค้าขายที่น่าสนใจเป็นอย่างมาก ซึ่งในช่วงของราชวงศ์สุยมีการขุดคลองที่สามารถทำการค้าและพัฒนาเป็นเส้นทางการท่องเที่ยวในปัจจุบัน

ชาวจีนขุดคลองตามแนวภูมิประเทศเพื่อการคมนาคมแห่งแรกของโลกเมื่อ 300 ปีก่อนคริสตกาล ไม่เป็นที่สงสัยเลยว่าทำไมชาวจีนถึงเป็นวิศวกรโยธาาระบบน้ำที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในโลก

ในอดีตการขนส่งสินค้าทางน้ำนั้นมีประสิทธิภาพมากกว่าการใช้ฝูงม้าถึง 50 เท่าและเมืองสำคัญของจีนที่อยู่ทางภาคใต้ เป็นแหล่งอาหารและการจัดเก็บในยุ้งฉางรัฐและการขนส่งมีความยากลำบาก คลองจึงมีความจำเป็นเพื่อช่วยให้การขนส่งข้าวไปทางภาคเหนือซึ่งจักรวรรดิส่วนใหญ่ของรายได้ที่จำเป็นสำหรับการทำงานของรัฐบาล

คลองต้าหยุนเหอเป็นคลองที่เกิดจากราชวงศ์สุยที่มีระยะเวลาในการปกครองค่อนข้างสั้น แต่สามารถทำให้กลายเป็นเส้นทางคลองขุดที่เป็นประวัติศาสตร์ที่สำคัญของประเทศจีนและโลกได้ โดยการขุดคลองเส้นนี้พระเจ้าสุยเหวินตี้เป็นผู้ริเริ่มโครงการและพระเจ้าสุยหยางตี้ผู้เป็นลูกได้สานต่อโครงการหลังจากพ่อสวรรคต เขาได้เกณฑ์แรงงานคนจำนวนมหาศาลเพื่อมาเป็นแรงงานในการขุดคลองและแรงงานในการทำอาหารให้แรงงานและทหารที่ควบคุมการก่อสร้าง ระหว่างการขุดคลองต้องเสียราษฎรจำนวนมาก ทำให้ราชวงศ์สุยสั่นคลอน เกิดการก่อกบฏ จึงทำให้ราชวงศ์สุยล่มสลาย

ในประวัติศาสตร์ราชวงศ์สุยที่ปกครองโดยพระเจ้าสุยเหวินตี้และสุยหยางตี้จึงนับได้ว่าเป็นราชวงศ์ที่เป็นทั้งผู้สร้างและผู้ทำลาย หมายความว่าราชวงศ์สุยเป็นทั้งราชวงศ์ที่ดีในบางด้านและไม่ดีในบางด้าน ซึ่งนั่นเป็นสิ่งที่ทำให้ผู้คนยกย่องในการปกครองราชวงศ์สุย

ที่มาและความสำคัญ

แม่น้ำลำคลองมีความสำคัญตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ทั้งในด้านการคมนาคมขนส่งทางน้ำ การป้องกันตัวเมืองทางด้านยุทธศาสตร์ การทำเกษตรกรรม การระบายน้ำเพื่อป้องกันน้ำท่วมขังในบริเวณที่ราบลุ่ม และการนำน้ำมาใช้ในการอุปโภคบริโภคของบ้านเรือน ที่อาศัยอยู่ริมสองฝั่งคลองรวมทั้งในเขตเมือง และชุมชนใหญ่ๆ ที่ต้องอาศัยน้ำเพื่อการดำรงชีวิต

ประเทศจีนเป็นประเทศที่มีพื้นที่ใหญ่เป็นอันดับ 4 ของโลก มีขนาด 9.6 ล้านตารางกิโลเมตร มีแม่น้ำหลายสาย แต่ละสายมีหน้าที่และประโยชน์ที่แตกต่างกันออกไป จากการศึกษาของราชวงศ์จีนแต่ ละราชวงศ์ ในราชวงศ์สุยมีการขุดคลองเพื่อทำการขนส่งและการค้าภายในประเทศจากเหนือไปสู่อุ้ ได้ การบุกเบิกเส้นทางขนทางน้ำนี้ทำให้มีการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมและกระตุ้นเศรษฐกิจระหว่าง ตอนเหนือและตอนใต้

ภายใต้การปกครองของราชวงศ์จีนในยุคแรกจนถึงปัจจุบัน มีแม่น้ำสายใหญ่ของจีน เช่น แม่น้ำเหลืองและแม่น้ำแยงซีเกียง ส่วนมากไหลสู่ทะเลโดยจากทิศตะวันตกไปสู่ทิศตะวันออกแต่มีอยู่หนึ่ง สายที่เชื่อมโยงภาคเหนือกับภาคใต้ซึ่งเป็นคลองที่ใช้แรงงานคนขุดในสมัยที่ราชวงศ์สุยปกครอง ตั้งแต่ ค.ศ. 581 – 618 นับเป็นคลองขุดใหญ่ที่มีชื่อเสียงโด่งดัง คลองดังกล่าวขุดขึ้นระหว่าง ค.ศ. 605 ถึง ค.ศ. 610 พระเจ้าสุยหยางตี้ได้ขุดคลองสายนี้โดยใช้แรงงานหลายล้านคนโดยใช้เวลาประมาณ 6 ปี เพื่อการควบคุมประเทศได้มั่นคงยิ่งขึ้นและเพื่อการขนส่งเครื่องอุปโภคบริโภคจากภาคใต้ของแม่น้ำ แยงซีเกียงไปสู่ภาคเหนือให้สะดวกยิ่งขึ้น คลองขุดบางตอนได้พัฒนาจากคลองเดิมด้วยวิธีการฟื้นฟู บูรณะการขยายให้กว้างและขุดให้ลึกขึ้นนอกจากนี้ยังได้เชื่อมแม่น้ำธรรมชาติ ทะเลสาบและคลอง ใหญ่เล็กให้ต่อเนื่องกันด้วย

การเริ่มเปิดให้สัญจรไปมาของคลองขุดใหญ่สายนี้ทำให้ธัญญาหารและเครื่องอุปโภคบริโภค ของภาคใต้สามารถขนส่งไปถึงภาคเหนืออย่างต่อเนื่องจึงได้มีบทบาทสำคัญต่อการส่งเสริมการ แลกเปลี่ยนและการพัฒนาเศรษฐกิจและวัฒนธรรมระหว่างภาคเหนือกับภาคใต้รวมทั้งการรักษาความ เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของประเทศด้วย ในสมัยราชวงศ์หยวนได้ขุดคลองซานตงกับคลองทงหยี่จาก พื้นคลองเดิมขยายเป็นคลองขุดขนาดใหญ่โดยภาคเหนือเริ่มจากนครปักกิ่งและภาคใต้ไปถึงเมือง หังโจวและทำให้คลองสายนี้เป็นหนทางทางน้ำที่สำคัญระหว่างภาคเหนือกับภาคใต้สายหนึ่งของจีน ปัจจุบันประเทศจีนได้ออกแผนการฟื้นฟูบูรณะคลองขุดใหญ่สายนี้โดยจุดมุ่งหมายคือทำให้ความ สะดวกในการติดต่อสัมพันธ์กันระหว่างภาคเหนือกับภาคใต้และการย้ายน้ำภาคใต้ไปสู่ภาคเหนือเพื่อ แก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำของทางภาคเหนือ

จากข้อมูลที่กล่าวมาข้างต้นทำให้ผู้วิจัยเห็นถึงความน่าสนใจในการศึกษา การพัฒนาการขุด คลองเพื่อทำการค้าภายในประเทศจีนทางตอนเหนือและตอนใต้ ที่ทำให้จีนได้มีเส้นทางเดินเรือที่ใหญ่ ที่สุดและยาวที่สุดในช่วงหนึ่งของประวัติศาสตร์จีน

2. ประวัติราชวงศ์สุยและคลองต้ายุ่นเหอ

ราชวงศ์สุย (The Sui Dynasty) เป็นอาณาจักรใหญ่แต่มีอายุสั้นอาณาจักรหนึ่งของจีนเพราะปกครองแผ่นดินจีนเพียง 37 ปีเท่านั้น (ค.ศ. 581-618) ความเป็นมาของอาณาจักรเริ่มต้นจากหยางเจียนลูกของหนึ่งในแม่ทัพและขุนนางชั้นผู้ใหญ่ในราชวงศ์โจวเหนือ เมื่อโตขึ้นจึงได้รับราชการในวังเมื่อหยางเจียนแต่งงานและมีลูกสาวจึงให้ลูกสาวหมั้นกับรัชทายาทของจักรพรรดิของราชวงศ์โจวเหนือ (ชวนต์ี้) ตั้งแต่ยังเป็นทารก แต่เมื่อชวนต์ี้โตขึ้นกลายเป็นคนเสเพลกินเหล้าทั้งวันทั้งคืนจนไม่ได้สติ และยังระแวงหยางเจียนว่าจะเป็นคนที่จะมาชิงราชสมบัติ แต่ไม่นานชวนต์ี้ก็สิ้นพระชนม์เนื่องจากเส้นเลือดในสมองแตก โดยที่จิ้งตี้หลานของหยางเจียนมีอายุเพียงแค่ 7 ปีเท่านั้น สุยเหวินตี้จึงกลายเป็นผู้สำเร็จราชการแทน หลังจากนั้นไม่นานมีผู้คิดก่อกบฏ 2 ใน 5 ของพี่น้องชวนต์ี้วางแผนสังหารทางเจียนแต่ไม่สำเร็จ หยางเจียนจึงได้ประหารผู้ที่ก่อกบฏต่อราชวงศ์โจวเหนือ และสถาปนาตนเองขึ้นเป็นจักรพรรดิ จึงทำให้สุยเหวินตี้เป็นฮ่องเต้พระองค์แรกของราชวงศ์สุยนั่นเอง

ภาพที่ 1 อาณาเขตในยุคราชวงศ์สุย

ที่มา : <https://th.wikipedia.org/wiki/ราชวงศ์สุย>

ในรัชสมัยพระเจ้าสุยเหวินตี้ (หยางเจียน) ได้รับบรรดาศักดิ์ว่า “สุยกั้วกง” ซึ่งเป็นจักรพรรดิองค์แรกของอาณาจักรสุย พระองค์ทรงให้เปลี่ยนการเขียนตัวอักษรจีนคำว่า “สุย” ใหม่ไม่ให้ความหมายว่าเดิน ด้วยเกรงว่าจะไม่เป็นมงคลแต่ดูเหมือนความพยายามเปลี่ยนแปลงของพระองค์จะไม่เป็นผลเพราะอาณาจักรของพระองค์อยู่ต่อมาได้ถึงเพียง 30 กว่าปีก็ล่มสลายลง

ราชวงศ์สุยเป็นราชวงศ์ที่มีระยะเวลาการปกครองเพียงสั้น ๆ แต่ในช่วงแรกเป็นราชวงศ์หนึ่งที่มีความสำเร็จและรุ่งเรือง มีการปกครองแคว้นต่าง ๆ ดีขึ้น ปรับโครงสร้างของรัฐบาลใหม่ เนื่องจากพระองค์เห็นว่าการปกครองแบบนครโจวเหนือในลักษณะที่มีความโหดร้ายทารุณ มิได้ทำให้บ้านเมืองเจริญรุ่งเรือง ไม่เป็นที่ยอมรับของประชาชน ทำให้สุยเหวินตี้เชื่อว่าปกครองเมืองในแบบประหยัด มัธยัสถ์ และซื่อสัตย์ตรงไปตรงมาจึงจะทำให้ประชาชนและแผ่นดินอยู่รอด

ภาพที่ 2 จักรพรรดิสุยเหวินตี้

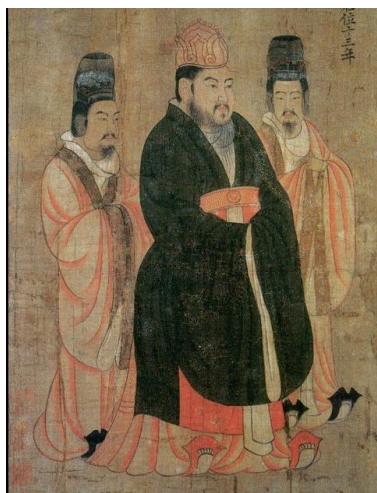
ที่มา : <https://th.wikipedia.org/wiki/จักรพรรดิสุยเหวินตี้>

สุยเหวินตี้พยายามที่จะเลียนแบบการปกครองในสมัยราชวงศ์ฮั่นที่มีได้แค่เปลี่ยนรูปแบบการปกครองเท่านั้น แต่ยังมีอีกหลายด้าน เช่น ลดภาษี ยกเลิกการลงโทษที่โหดร้าย จัดสรรที่นาให้ชาวบ้าน และยังปฏิรูปการผลิตเหรียญและลดความไม่เท่าเทียมกันผ่านการทำเกษตร มีการสร้างฉางหลวงใกล้เมืองเซียงอัน มีการสร้างป้อมปราการบนกำแพงเมืองจีน เศรษฐกิจของราชวงศ์สุยนับวันจึงค่อย ๆ ดีขึ้น พระเจ้าสุยเหวินตี้พยายามที่จะปรับปรุงการขนส่งทางน้ำ ให้มีทางน้ำระบายน้ำเพิ่มขึ้นเพื่อปรับปรุงการส่งข้าวจากทุ่งฉางไปได้โดยสะดวกและรวดเร็ว และเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการขาดแคลนข้าวตามท้องที่ต่าง ๆ เมื่อเกิดภัยธรรมชาติ

สุยเหวินตี้ทำให้อาณาจักรเกิดประสิทธิภาพ สังคมมีเสถียรภาพและเศรษฐกิจเฟื่องฟู มีความมั่งคั่งอุดมสมบูรณ์ การปกครองสมัยสุยเหวินตี้จึงเป็นพื้นฐานที่ราชวงศ์ถังรับเอาไปเป็นแบบอย่างและปรับปรุงให้ดีขึ้น ถึงแม้การปกครองบ้านเมืองในสมัยสุยเหวินตี้จะเป็นไปได้ด้วยดี แต่ในครอบครัวขอพระองค์เองนั้น ไม่สามารถที่จะให้ความยุติธรรมกับโอรสได้อย่างทั่วถึง พระองค์ได้ถอดตำแหน่งรัช

ทายาทของหยางหย่งโอรสคนแรก และให้หยางกว้างเป็นรัชทายาทแทน เนื่องจากหลงเชื่อคำพูดของ มเหสี โดยที่หยางกว้างใส่ร้ายหยางหย่งผ่านมเหสีอีกทีหนึ่ง ภายหลังสยเหวินตี้ประชวรจึงได้ทราบความจริง ก่อนที่จะเปลี่ยนองค์รัชทายาทอีกครั้งได้ถูกคนของหยางกว้างปลงพระชนม์เสียก่อน

หยางกว้างได้ขึ้นครองราชย์แทนสยเหวินตี้และได้พระนามว่าสยหยางตี้ สยหยางตี้ถึงแม้ว่าจะมีพระปรีชาสามารถในการปกครอง แต่มีนิสัยที่แตกต่างกับ สยเหวินตี้มีความประหยัดมธยัสถ์เป็นอย่างมาก ในขณะเดียวกันสยหยางตี้โปรดสิ่งของใหญ่โต ความหรูหราโอ้อ่างจึงให้สร้างราชธานีขึ้นใหม่ริมแม่น้ำเหลือง นั่นคือลั่วหยาง เพื่อให้แน่ใจว่าการเชื่อมต่อได้ผ่านทางแม่น้ำฮวงโห่ไปสู่ลุ่มน้ำแยงซีตอนล่างได้ จากที่มีราชธานีเดิมอยู่แล้วคือฉางอาน อีกทั้งยังทรงโปรดให้สร้างราชธานีที่สามขึ้นที่หยางโจวซึ่งเป็นเมืองท่าภายใน อยู่ปลายแม่น้ำแยงซี และยังทรงโปรดให้ขุดคลองทางตะวันออกที่ติดต่อกันกับทั้งสามราชธานี เพื่อใช้สำหรับการคมนาคมภายในและเพื่อให้ศูนย์กลางได้บังคับบัญชาไปยังภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (เขตที่ต้องควบคุมทางการเมือง) และลุ่มแม่น้ำแยงซีทางใต้ (แหล่งอาหารที่สำคัญ)

ภาพที่ 3 จักรพรรดิสยหยางตี้

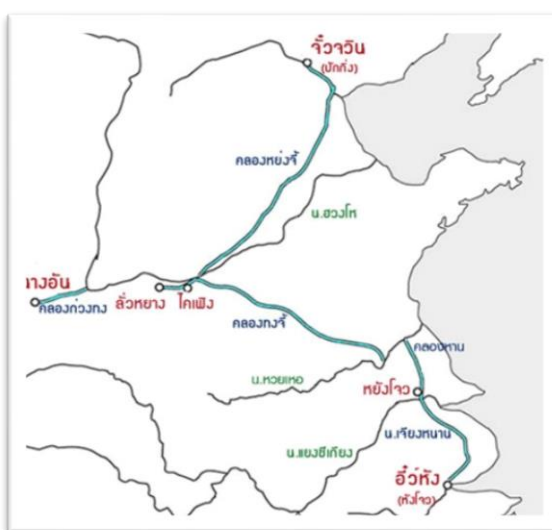
ที่มา : https://www.silpa-mag.com/history/article_29170

ระบบแม่น้ำสายสำคัญในประเทศจีนแม่น้ำเหลืองและแม่น้ำแยงซีเกี่ยวไหลจากตะวันตกไปตะวันออกคลองส่วนใหญ่ไหลจากใต้จรดเหนือโดยเชื่อมระบบแม่น้ำและทะเลสาบเข้าด้วยกัน คลองตัวย่นเหอถูกสร้างขึ้นบางส่วนบนพื้นฐานของระบบคลองที่สั้นกว่า เช่น ที่เชื่อมต่อกับแม่น้ำเหลืองกับหุบเขาห้วยและเชื่อมโยงกับคลองเก่าแก่ที่นำไปสู่ทิศใต้ไปยังหยางโจว

หนึ่งปีหลังจากที่สุยหยางตี้ขึ้นครองราชย์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปกครองและทำให้การขนส่งสินค้าจากทางภาคใต้มายังภาคเหนือได้สะดวกขึ้น สุยหยางตี้มีบัญชาให้ดำเนินการสร้างเมืองหลวงแห่งใหม่ที่ลั่วหยาง เรียกว่า ตงตู (เมืองหลวงทางตะวันออก) และขุดคลองตั๋ยุ่นเหอเชื่อมภาคเหนือและภาคใต้เข้าด้วยกัน

ในปีที่ก่อสร้างตงตู สุยหยางตี้มีราชโองการให้เกณฑ์ชาวบ้านในแถบเหอหนาน ไหวเป่ย์ กว่าหนึ่งล้านคน มาขุดคลองเชื่อมระหว่างสวนซีว่น ที่ลั่วหยางกับอำเภอซานหยาง (ปัจจุบันคืออำเภอไหวอาน มณฑลเจียงซู) ซึ่งอยู่ฝั่งใต้ของแม่น้ำไหวสุ่ย เรียกว่า “ทงจีฉวี” (通济渠) และเกณฑ์ชาวบ้านไหวหนานอีกแสนกว่าคนให้ขุดลอกคลอง “ทานโกว” (邗沟) ที่เชื่อมระหว่างซานหยางกับเจียงตู (ปัจจุบันคือเมืองหยางโจว มณฑลเจียงซู) ด้วยเหตุนี้การคมนาคมทางน้ำจากลั่วหยางถึงเจียงหนานจึงสะดวกสบายมากขึ้น

ในช่วงห้าปี สุยหยางตี้ได้เกณฑ์แรงงานเพื่อขุดคลองอีกทีหนึ่ง “หย่งจีฉวี” (永济渠) เชื่อมระหว่างฝั่งเหนือของแม่น้ำหวงโห่เมืองลั่วหยางกับอำเภอจ้าวจวิน (ปัจจุบันคือเมืองปักกิ่ง) อีกสายหนึ่งเรียกว่า “เจียงหนานเหอ” (江南河) เชื่อมระหว่างเมืองจิงโซ่ว (ปัจจุบันคือเมืองหางโจว มณฑลเจ้อเจียง) จากนั้นเชื่อมคลองทั้งสองสายเข้าด้วยกัน จนกลายเป็นคลองสายใหญ่ที่เชื่อมระหว่างภาคเหนือและภาคใต้ ซึ่งมีความยาวกว่า สี่พันลี้ (สองพันกิโลเมตร) เรียกว่าตั๋ยุ่นเหอ (大运河) คลองสายนี้นับได้ว่าเป็นผลงานการก่อสร้างที่ยิ่งใหญ่ที่สุดชิ้นหนึ่งในประวัติศาสตร์จีน

ภาพที่ 4 เส้นทางคลองตั๋ยุ่นเหอ

ที่มา : [https://th.wikipedia.org/wiki/คลองใหญ่_\(ประเทศจีน\)](https://th.wikipedia.org/wiki/คลองใหญ่_(ประเทศจีน))

คลองตั๋ยุ่นเหอได้เริ่มทำการขุดในปี ค.ศ. 606 และเสร็จสิ้นภายใน 5 ปีถัดมา โดยที่ลั่วหยาง เป็นเมืองศูนย์กลางที่น้ำไหลจากทางเหนือคือปักกิ่งไปจนถึงทางใต้ที่ท่าเรือหังโจว ผ่านเส้นทางที่เชื่อม แม่น้ำสายต่าง ๆ ได้แก่ ไหล่เหอ, หวงเหอ, ไหวเหอ, ฉางเจียงและเฉิงดิง

ในขณะนั้นจักรพรรดิมีได้นำทรัพย์สินไปใช้จ่ายทางด้านใดเลยนอกจากการก่อสร้างสิ่งที่มี ความยิ่งใหญ่ การใช้จ่ายในที่นี้ไม่ได้มีเพียงแต่เงินทองเท่านั้น แต่สิ่งที่จักรพรรดิได้ใช้จ่ายไปอย่าง มหาศาลไม่ต่างกับกับเงินทองคือ ประชาชน เนื่องจากต้องเกณฑ์คนเป็นจำนวนมากในการสร้าง สิ่งก่อสร้างของตนเองและโครงการอาคารสาธารณะอื่นๆในเมืองใหญ่ของฉางลั่วหยางและหยางโจว การล่มสลายของราชวงศ์สุยโดยเริ่มแรกเกิดจากการที่ไม่สามารถบริหารบ้านเมืองได้เท่าเทียมกัน ถึงแม้ว่าจะมีการปฏิรูปการปกครองใหม่ก็ตาม ชนชั้นสูงใช้อำนาจในทางที่ไม่ควรดูถูกพ่อค้าทั่วไปทำให้ การค้าขายไม่ดีเท่าที่ควร และประชาชนยังต้องถูกเกณฑ์แรงงานเพื่อไปขุดคลองและก่อสร้างกำแพง เมืองจีนเพิ่มเติม ภายหลังความทุกข์ยาก ประชาชนก่อกบฏเพื่อความอยู่รอดของตนเอง ราชวงศ์ ควบคุมความวุ่นวายและรักษาความสงบภายในเมืองไม่ได้จึงเป็นช่วงสุดท้ายของราชวงศ์สุย

คลองเส้นนี้นับได้ว่าเป็นคลองที่ใช้แรงงานคนขุดที่มีความยาวและความเก่าแก่ที่สุดของโลก โดยมีความยาวมากกว่า 1,200 ไมล์ ความกว้าง 200 ฟุต และมีความลึกตั้งแต่ 2 – 15 ฟุต มีเส้นทาง ไหลผ่านมณฑลเหอเป่ย์ ซานตง เจียงซูและเจ้อเจียง จุดเหนือสุดของคลองเส้นนี้คือ เขตตงโจว โดยมี ระยะที่ 15 ไมล์ ตะวันออกของปักกิ่ง และจุดใต้สุดคือ เมืองหางโจว เมืองหลวงของมณฑลเจ้อเจียง

คลองตั๋ยุ่นเหอใช้เวลาขุดหลายศตวรรษ และมีประวัติมายาวนานบางส่วนของเส้นทางถูกดิน ถมทับหรือบางส่วนอาจจะไม่สามารถใช้ได้อย่างสมบูรณ์ ปัจจุบันจึงมีความยาวเหลือเพียง 1,100 ไมล์ (1,770 กิโลเมตร) เปรียบเทียบได้จากคลองที่ทอดยาวจากนิวยอร์กถึงฟลอริดา หรือจากใต้สุดของ ประเทศไทยที่อำเภอเบตง จังหวัดยะลาถึงจุดเหนือสุดของประเทศที่อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย

ในทางประวัติศาสตร์จนถึงยุคสมัยใหม่ เกี่ยวกับคลองตั๋ยุ่นเหอ (Grand Canal) ซึ่งเป็นทางน้ำที่มีขนาดมหึมาสำหรับเดินเรือสินค้า แสดงให้เห็นถึงศักยภาพทางระบบน้ำของจีนได้เป็น อย่างดีถือว่าเป็นระบบคลองที่ยิ่งใหญ่ของราชวงศ์สุยครอบคลุมระยะทาง 2,350 กิโลเมตร โดยคลอง เส้นนี้สามารถเรียกได้ว่าเป็น “หลอดเลือดแดงหลักที่จะนำเมล็ดพืชจากเศรษฐกิจมาสู่ศูนย์กลางทาง การเมืองของประเทศ”

ภาพที่ 5 เส้นทางคลองต้ายุ่นเหอในปัจจุบัน

ที่มา : [https://th.wikipedia.org/wiki/คลองใหญ่_\(ประเทศจีน\)](https://th.wikipedia.org/wiki/คลองใหญ่_(ประเทศจีน))

3. ประโยชน์ที่ได้จากการสร้างคลองต้ายุ่นเหอในทางเศรษฐกิจและสังคม

‘น้ำ’ มีความสำคัญมากทั้งในอดีตและปัจจุบัน ในทางการขนส่ง ‘น้ำ’ จึงมีความสำคัญมากในระดับหนึ่ง เนื่องจากจะต้องใช้น้ำเป็นสื่อกลางในการลำเลียงสิ่งของจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง ซึ่งในอดีตการขนส่งทางน้ำมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เพราะไม่มีการขนส่งทางไหนที่จะมีประสิทธิภาพเท่ากับการขนส่งทางน้ำ การขนส่งในบางพื้นที่อาจจะเร็วกว่าแต่ปริมาณในการขนสินค้าหรือพืชพรรณอาจน้อยกว่า เมื่อเทียบกับการขนส่งทางน้ำแล้วนั้นการขนส่งทางน้ำให้การบรรจุที่มากกว่าและมีน้ำในการช่วยทุ่นแรงคนไปได้มาก

ในประวัติศาสตร์ของจีนระบุไว้ว่าผู้ที่ได้รับริเริ่มการเดินทางทางเรือของจีนคือชนชาติ ‘อี’ และ ‘เยว่’ ที่อาศัยอยู่ทางฝั่งทะเลตะวันออก

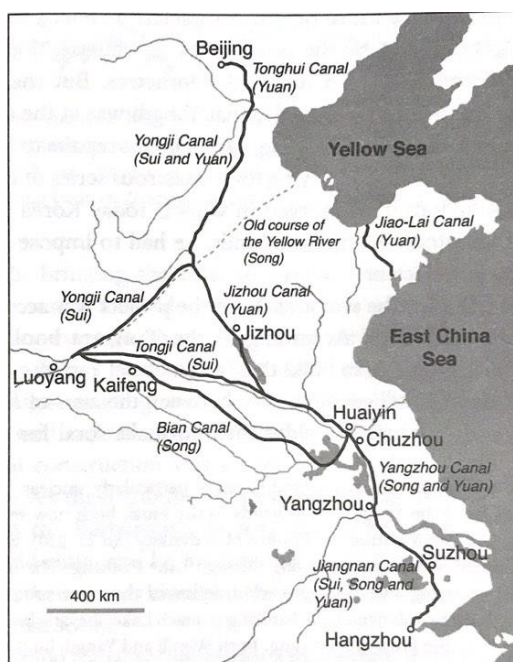
เนื่องจากทั้งสองชนชาติอาศัยอยู่ริมฝั่งทะเล จึงจำเป็นที่จะต้องใช้ทางน้ำในการติดต่อเดินเรือและต่อเรือไว้ใช้ จากบันทึกของประวัติศาสตร์ทั้งสองชนชาติได้แล่นเรือผ่านทางช่องแคบไปค้าขายกับญี่ปุ่น เกาะไต้หวันและเกาะที่อยู่ทางใต้

ในราชวงศ์สุยภายหลังที่สามารถรวมประเทศเข้ามาเป็นปึกแผ่นได้สำเร็จ พระเจ้าสุยหยางตี้ทรงดำริให้ขุดคลองใหญ่ขึ้น เพื่อเป็นการพัฒนาการค้าทางเรือภายในประเทศ ทำให้มีการสร้างยุ้งฉาง

ไว้รอบ ๆ เมืองหลวง เพื่อที่จะได้หาอาหารได้โดยง่ายและมีราคาถูก การบริโภคและโภชนาการของผู้คนในเมืองมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น การติดต่อค้าขายระหว่างเมืองลั่วหยางและเมืองหยางโจวทำได้สะดวกขึ้น ทำให้หยางโจวกลายเป็นศูนย์กลางทางการค้าที่สำคัญ แม้ว่าราชวงศ์สุยจะมีการปกครองเพียงแค่ 37 ปีเท่านั้น แต่การปกครองภายในประเทศนับได้ว่ามีประสิทธิภาพเป็นอย่างมาก ราชวงศ์ถึงจึงสานต่อและพัฒนาขึ้นไปอีก จนทำให้จีนเป็นประเทศที่เป็นศูนย์กลางการค้าทางทะเลแห่งหนึ่งของโลก

ในช่วงนี้ระบบการคมนาคมดีขึ้นเป็นอย่างมาก ทำให้การค้าขายเจริญ มีการผลิตสินค้าและบริการตามความชำนาญเฉพาะภูมิภาค แต่การค้าและการลงทุนไม่ได้เจริญก้าวหน้าเท่าที่ควร ตลาดการค้ามีลูกค้าจำกัดมาก คือ ชนชั้นสูง ข้าราชการ ข้าราชการสำนัก และพระราชวงศ์ ซึ่งนิยมหาสินค้าราคาสูงและใช้ของฟุ่มเฟือย การใช้บริการจะต้องสูงกว่าผู้อื่น การค้าจึงไม่ค่อยกระจายไปถึงประชาชนมากนัก ราชวงศ์มีความรังเกียจอาชีพค้าขาย จึงไม่สนับสนุนการค้าที่เอื้อประโยชน์ให้แก่พ่อค้า

การค้าขายทางเรือในภาคเหนือนั้นทำการค้าขายกับเกาหลีและญี่ปุ่นเป็นหลัก ส่วนทางใต้การค้าทางเรือดีเป็นพิเศษเนื่องจากมีพ่อค้าอาหรับแล่นเรือมาขายถึงเมืองกวางโจวซึ่งเป็นเมืองท่าที่สำคัญมาตั้งแต่สมัยราชวงศ์ฮั่นและยาวไปถึงราชวงศ์ถัง

ภาพที่ 6 เส้นทางคลองต้าหยุนเหอที่เชื่อมกับแม่น้ำสายอื่น

ที่มา : หนังสือ Water Kingdom

ในช่วงศตวรรษที่ 8 มีการทำสงครามยึดแผ่นดินทำให้สินค้าต้องส่งทางเรือมากขึ้น เป็นช่วงที่ช่างชาวจีนสามารถพัฒนาเรือให้ใหญ่ขึ้น มีความกว้างมากขึ้นและดีขึ้น จนสามารถบรรทุกคนได้มากถึง 500 - 600 คน มีความแข็งแรงต้านทานแรงลมได้ดี เดินทางไกลได้โดยไม่ต้องเปลี่ยนเรือหลายลำเหมือนเมื่อก่อน

ในยุคราชวงศ์ถังเส้นทางการค้าทางทะเลที่จะต้องผ่านและใช้เส้นทางคลองต้ายุ่นเหอยังมีการใช้งานอย่างต่อเนื่องและถือเป็นเส้นทางหลักที่ใช้ค้าขายกับทางต่างประเทศ โดยสินค้าที่ราชวงศ์ถังส่งออกคือ แร่ธาตุประเภททองคำ เงิน ตะกั่วและดีบุก สินค้าหัตถกรรมได้แก่ ไหม หนังสือ ภาพวาด งานศิลป์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้วยเปลือกไข่ เป็นที่นิยมสูงในทุกที่ แต่ความไม่สงบสุขภายในประเทศเป็นอุปสรรคต่อการค้าขายทำให้ในตอนท้ายรัฐขาดรายได้อย่างมาก

ในราชวงศ์หยวนยังมีการขุดคลองต้ายุ่นเหอเส้นนี้เพิ่มเติมจนเสร็จสมบูรณ์ โดยกุบไลข่านฮ่องเต้องค์แรกของราชวงศ์หยวน คลองต้ายุ่นเหอได้ได้มีการขุดคลองอีกครั้งโดยเส้นทางนี้จะสั้นกว่าเส้นทางหลัก เป็นเส้นทางที่ค่อนข้างตรงจากใต้ไปสู่เหนือได้โดยใช้เวลาไม่นานเท่าเดิมเริ่มขุดผ่านทางตะวันตกของมณฑลซานตง หลังจากการขุดคลองได้สำเร็จลู่วงเส้นทางนี้ได้เป็นเส้นทางหลักในการขนส่งข้าว และพืชพรรณต่าง ๆ

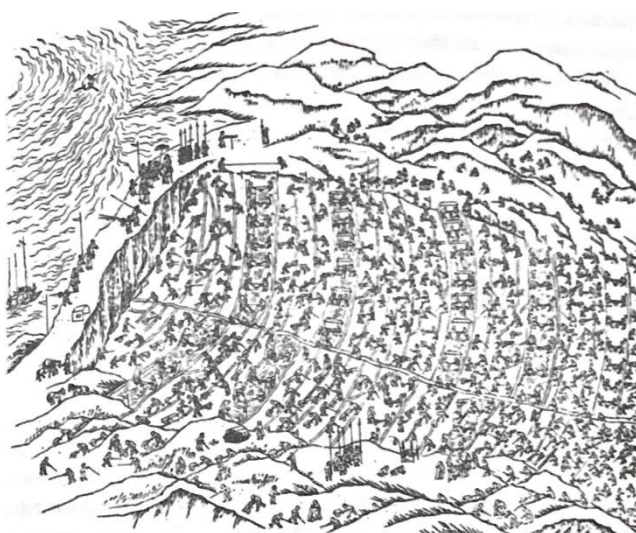
ปัจจุบันเส้นทางการขนส่งทางน้ำในประเทศจีนมีความยาวรวมทั้งสิ้น 124,995 กิโลเมตร โดยเส้นทางการเดินเรือในจีนเพิ่มขึ้นมากเรื่อย ๆ ในปัจจุบันการขนส่งทางคลองต้ายุ่นเหอนี้ยังมีการใช้อยู่และใช้ร่วมกับแม่น้ำแยงซี โดยกระทรวงคมนาคมได้พัฒนาและศึกษาเส้นทางการเดินเรือในจีนจากอดีตมากขึ้น มีการทดลองใช้เรือที่มีขนาดใหญ่และได้มาตรฐานทางการที่นำมาใช้ในคลองต้ายุ่นเหอแม่น้ำแยงซี แม่น้ำจูเจียงและเขื่อนสามหุบเขา (ซานเซียต้าป้า) โดยทางการจีนจะขยายการพัฒนาเรือและการขนส่งทางน้ำในทุกกลุ่มแม่น้ำของจีน

คลองต้ายุ่นเหอเขตทงโจวในเมืองปักกิ่ง ปัจจุบันได้เปิดให้สัญจรและเป็นเส้นทางท่องเที่ยวผ่านทางสายน้ำอีกแห่งหนึ่ง โดยมีระยะทางกว่า 11 กิโลเมตร เส้นทางไหลผ่านพื้นที่ธุรกิจ สำนักงาน และสวนอุทยาน การพัฒนาคลองต้ายุ่นเหอในปัจจุบันไม่ได้มีเพียงแต่ในเขตของปักกิ่งเท่านั้น ในมณฑลซานตงที่อยู่ทางตะวันออกของจีนก็ได้พัฒนาแผนการท่องเที่ยวคลองใหญ่ปักกิ่งทงโจวตั้งแต่ปี 2010 โดยมีเป้าหมายเพื่อให้เป็นหนึ่งในสามแหล่งท่องเที่ยวระดับโลกของประเทศจีน นอกเหนือจากกำแพงเมืองจีน และเส้นทางสายไหม โดยการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวทางน้ำนี้จะเน้นจุดเด่นของประเพณีและวัฒนธรรมของจีน เมืองโบราณ และธรรมชาติที่สวยงาม

4. ผลกระทบที่ได้จากการสร้างคลองตั๋ยุ่นเหอในทางเศรษฐกิจและสังคม

การขุดลอกคลองตั๋ยุ่นเหอในยุคราชวงศ์สุยนั้นส่งผลประโยชน์และผลกระทบหลายอย่าง เนื่องจากตลอดระยะเวลาในการขุดคลองเกิดเรื่องเสื่อมเสียแก่ราชวงศ์มากมาย ด้วยนิสัยส่วนตัวของจักรพรรดิสุยเหวินตี้และสุยหยางตี้ที่ชอบความยิ่งใหญ่อลังการ นิยมใช้สิ่งของหรูหรา และโอ้อวดอำนาจของตนเอง การขุดคลองตั๋ยุ่นเหอจึงเป็นสิ่งที่พระองค์ทำเพื่อโอ้อวดอำนาจของตนเองและประโยชน์บ้านเมืองด้วย

ในสมัยก่อนเราทราบกันดีอยู่แล้วว่าไม่มีเครื่องจักรที่ใช้ทุนแรงในการขุดคลอง จึงจำเป็นที่จะต้องใช้แรงงานคนในการขุด ซึ่งคลองตั๋ยุ่นเหอสายนี้จะต้องเชื่อมแม่น้ำหลายสายเข้าด้วยกัน แรงงานคนจึงจำเป็นอย่างมาก จะต้องเกณฑ์แรงงานราษฎรมากมาย สุยหยางตี้ได้เกณฑ์แรงงานกว่าหลายล้านคนเพื่อมาใช้ขุดลอกคลองและเชื่อมแม่น้ำเข้าด้วยกัน อีกทั้งยังบังคับให้ทุก ๆ 5 ครัวเรือนจะต้องส่งคนเพื่อมาจัดหาอาหารให้กับคนงานและทหาร ในระหว่างการขุดคลองนั้นมีผู้คนล้มตายเป็นอย่างมากเช่นกัน ทำให้ประชาชนไม่พอใจในการบริหารจัดการของสุยหยางตี้ที่ใช้กำลังคนมากมายในการขุดคลอง ไม่เพียงแต่ใช้แรงงานของผู้ชายเกือบทุกคนในเมืองที่มีช่วงอายุ 15 – 50 ปี สุยหยางตี้ยังสั่งให้ฝังคนงานเกือบ 50,000 นาย ที่ไม่สามารถทำตามคำสั่งของฮ่องเต้ได้อย่างถูกต้อง ซึ่งไม่ต่างกับจีนซีฮองเต้ ที่ใช้แรงงานคนในการสร้างกำแพงเมืองจีน กำแพงเมืองจีนเป็นเหมือนสัญลักษณ์และสุสานของผู้คนที่ถูกฝังอยู่ภายใต้ก้อนอิฐนับล้าน

ภาพที่ 7 การขุดคลองตั๋ยุ่นเหอ
ที่มา : หนังสือ Water Kingdom

ภายหลังการขุดคลองเสร็จเรียบร้อย สุธยางตีได้พาข้าราชการกว่าสองแสนคนไปยังเจียงตู ซึ่งก่อนหน้านี้พระองค์ได้ให้จัดเตรียมสร้างเรือใหญ่นับหมื่นลำไว้ เรือได้แบ่งตามผู้ประทับโดยภายในระดับตกแต่งอย่างหรูหรา การสร้างเรือหลายหมื่นลำนี้เป็นการใช้จ่ายทรัพยากรคนและไม้อย่างสิ้นเปลือง

ถึงแม้ว่าระบบคมนาคมจะเจริญเป็นอย่างมาก แต่การค้ามิได้ดีเท่าที่ควรเพราะทางราชวงศ์ไม่ได้สนับสนุนการค้ามากนักและถูกภาษีพ่อค้าขาย พ่อค้าจึงใช้อำนาจเงินตราเพื่อซื้อที่ดินและตั้งตนขึ้นเป็นชนชั้นเจ้าที่ดินเพื่อให้กลมกลืนกับชนชั้นราชการ การค้าขายจึงไม่ได้รับการส่งเสริมหรือการค้าขายจากพ่อค้า จึงทำให้เศรษฐกิจไม่ดีเท่าที่ควร

ชีวิตความเป็นอยู่ของผู้คนในขณะนั้นเริ่มต่างออกไป ถึงแม้ว่าจะมีเมืองใหม่ ๆ เกิดขึ้น มีการผลิตสินค้าเพื่อชนชั้นสูงมากขึ้น แต่ประชาชนยังคงดำเนินการทำเกษตรต่อไป ชาวบ้านจากที่อยู่ดี มีธัญญาหารพร้อม กลับต้องมาล้มตายไปเรื่อย ๆ การประพาสของสุทธยางตีก็ต้องกักตุนเสบียงอาหารให้พอกับฮ่องเต้และข้าราชการ โดยแต่ละอย่างนั้นได้ขูดรีดจากชาวบ้านที่อดอยากและยากจนริมทางน้ำเป็นระยะ ๆ สภาพความเป็นอยู่ของประชากรทุกข์ยากเกินกว่าที่พวกเขาเองจะรับได้ บางคนถูกเกณฑ์ไปขุดคลอง ถูกเกณฑ์ไปรบ บางคนยอมที่จะหนีเข้าป่าดีกว่าโดนใช้แรงงานจนตัวตาย

เนื่องจากทนความทุกข์ยากไม่ไหว ประชาชนได้รวบรวมกำลังคนในการก่อกบฏครั้งนี้ มีทั้งประชาชนธรรมดาทั่วไปจากครอบครัวผู้ถูกใช้แรงงาน ยังมีชนชั้นสูงอย่างขุนนางหรือคนที่สนิทใกล้ชิดฮ่องเต้สุทธยางตีร่วมด้วย โดยพวกเขาได้ต่อสู้เพื่อความอยู่รอดของตนเอง

ด้วยเหตุนี้ราชวงศ์สุยจึงได้ล่มสลายลง ถึงแม้ในตอนแรกสุทธยางตีได้จัดการบริหารบ้านเมืองเป็นอย่างดี ผู้คนมีความเป็นอยู่ที่ดี แต่ด้วยความทะเยอทะยานและความอยากได้ของสุทธยางตีทำให้พระองค์ขาดการยับยั้งชั่งใจในความโลภของตน ได้นำมาซึ่งหายนะแก่ราชวงศ์และตัวของเขาเอง

5. สรุปผลการศึกษาวิจัย

ราชวงศ์สุยนั้นเกิดขึ้นจากการที่หยางเจียนซึ่งเป็นขุนนางชั้นสูงของราชวงศ์โจวเหนือได้ขึ้นครองราชย์ เนื่องจากหลานของเขาที่มีศักดิ์เป็นรัชทายาทของราชวงศ์ยังมีอายุน้อยเกินกว่าจะครองราชย์ได้ หลังจากนั้นจึงได้ก่อตั้งราชวงศ์สุยขึ้นและตั้งตนเป็นจักรพรรดิองค์แรกชื่อว่า สุยเหวินตี้

สุยเหวินตี้ทรงเป็นผู้ก่อตั้งราชวงศ์สุยที่มีพระปรีชาสามารถในด้านการปกครอง มีนิสัยประหยัดมัธยัสถ์ นึกถึงประชาชนเป็นอันดับแรก ท่านสามารถทำให้แผ่นดินเต็มไปด้วยความอุดมสมบูรณ์ ไม่มีผู้คนอดอยาก พระองค์เป็นผู้จัดสรรปันส่วนเกี่ยวกับข้าวปลาอาหารของราษฎร พระองค์ได้สั่งให้ประชาชนขุดคลองเพื่อให้มีการส่งข้าวจากยุงฉางของรัฐอย่างไม่ขาดสายไปยังราษฎรที่ประสบกับปัญหาทางธรรมชาติ ยุงฉางรัฐเต็มไปด้วยข้าวปลาอาหารที่ทำให้ผืนแผ่นดินมีความมั่งคั่ง ทรัพย์ในท้องพระคลังมีอย่างล้นเหลือ แต่หลังจากนั้นพระองค์ทรงประชวรหนัก จึงทำให้ต้องมีรัชทายาทขึ้นมาเป็นจักรพรรดิแทนเมื่อถึงคราว แต่หยางหย่งโอรสองค์แรกพระองค์ได้ถอยออกจากการเป็นรัชทายาทเนื่องจากโดนใส่ร้ายโดยหยางกว้างโอรสคนที่สอง ไม่นานหลังจากที่สุยเหวินตี้ได้รับรู้ความจริง ยังไม่ทันได้เปลี่ยนตำแหน่งรัชทายาทพระองค์ก็ทรงสิ้นพระชนม์ ทำให้หยางกว้างขึ้นมารับตำแหน่งจักรพรรดิแทนสุยเหวินตี้ และได้มีนามว่า สุยหยางตี้

แม้ว่าสุยหยางตี้จะมีพระปรีชาสามารถในการปกครองเช่นเดียวกับพ่อของเขา แต่นิสัยมีความแตกต่างอย่างมาก สุยหยางตี้มีนิสัยที่ชอบความหรูหราโอ้อ่า จึงทำให้เสียทรัพย์ไปอย่างเปล่าประโยชน์ หลังจากพระองค์ขึ้นครองราชย์ได้เพียงแคปีเดียวก็ได้คิดทำการใหญ่คือการขุดคลองตั๋ยุ่นเหอ เนื่องจากเห็นถึงความจำเป็นในการลำเลียงข้าวและอาหารจากภาคใต้สู่ภาคเหนือ แต่ปรากฏว่าในการขุดคลองเส้นนี้จะต้องเกณฑ์แรงงานคนเป็นจำนวนมาก ต้องใช้แรงงานถึงสองล้านคน ในบางพื้นที่แรงงานชายไม่พอจนต้องเกณฑ์แรงงานหญิงมาด้วย ภายหลังโครงการขุดคลองตั๋ยุ่นเหอสำเร็จ สุยหยางตี้ได้ฉลองการขุดคลองที่ยิ่งใหญ่นี้โดยประทับเรือมังกรที่มีความยิ่งใหญ่อย่างเอิกเกริก ประพาสไปตามเส้นทางคลองโดยผู้ที่เดือนร้อนกับการประพาสคือชาวบ้านที่อาศัยอยู่ริมแม่น้ำ พวกเขาจะต้องเตรียมข้าวปลาอาหารให้กับข้าราชการบริวารที่ตามเสด็จ ทั้ง ๆ ที่ชาวบ้านเหล่านี้ประสบปัญหาขาดแคลนข้าวเพราะประสบกับภัยธรรมชาติต่าง ๆ บ้านเมืองเริ่มสิ้นคลอนอีกทั้งยังมีการทำสงครามชาวบ้านจึงทนไม่ไหวกับการอดอยากลุกขึ้นก่อกบฏทั่วทุกหนแห่ง บุกรุกเข้าฆ่าขุนนางชั้นสูงที่กดขี่ข่มเหงประชาชนและตั้งตนเป็นอิสระไม่ขึ้นกับรัฐบาล หลังจากนั้นสุยหยางตี้ได้ถูกกบฏจากทุกหน

แห่งลอบบุงและโจมตี ไม่นานส่วยหยางตี้ถูกปลงพระชนม์โดยขุนนางคนสนิท และราชวงศ์ส่วยก็ถึงจุดสิ้นสุดลง

ปฏิสเสธไม่ได้เลยว่าคลองตั๋ยุ่นเหอมีบทบาทที่สำคัญเกี่ยวกับการเชื่อมต่อของภาคเหนือและภาคใต้ ทำให้การเติบโตของประเทศขยายเพราะความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจของภาคใต้ที่ไปยังภาคเหนือได้สะดวกขึ้น อีกทั้งยังเป็นเส้นทางการติดต่อที่เอื้ออำนวยต่อการรวมกันทางวัฒนธรรมที่เคยแตกแยกจากกันกลับมารวมกันได้อีกครั้งหนึ่ง

บรรณานุกรม

หนังสือ

ภาษาไทย

- คัลเซอร์ มอนเทจ. (2551). **ประวัติศาสตร์จีน ยุคก่อนประวัติศาสตร์ถึงราชวงศ์ชิง**.
กรุงเทพฯ: สุขภาพใจ.
- คาร์ริงตัน กู๊ดริตจ์. (2511). **ประวัติศาสตร์จีน**. พระนคร: สมาคมสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย.
- จันทร์ฉาย ภัคฉิม. (2550). **ประวัติศาสตร์จักรวรรดิจีน** (พิมพ์ครั้งที่ 3). สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- เทมเพิล โรเบิร์ต. (2554). **ต้นกำเนิด 100 สิ่งแรกของโลก**. แปลจาก **The Genius of China**.
โดย พงศาล มีคุณสมบัติ. กรุงเทพฯ: มติชน.
- ทวีป วรดิถก. (2538). **ประวัติศาสตร์จีน**. กรุงเทพฯ: สุขภาพใจ.
- วิทยาลัยภาษาจีนปักกิ่ง, มหาวิทยาลัยครุหนานจิง, มหาวิทยาลัยครุอันฮุย. (2550). **ความรู้
ทั่วไปเกี่ยวกับ ประวัติศาสตร์ประเทศจีน**. กรุงเทพฯ: สุขภาพใจ.
- วิทยาลัยภาษาจีนปักกิ่ง, มหาวิทยาลัยครุหนานจิง, มหาวิทยาลัยครุอันฮุย. (2550). **ความรู้
ทั่วไปเกี่ยวกับ ภูมิศาสตร์ประเทศจีน**. กรุงเทพฯ: สุขภาพใจ.
- ไอริน เป. (2552). **เกร็ดประวัติศาสตร์จีน 5,000 ปี เล่ม 3**. กรุงเทพฯ: ดวงกลมพับลิขิ๊ง.

ภาษาอังกฤษ

- Ball, P. (2016). **The Water Kingdom**. London: The Bodley Head.
- Hook, B. (1982). **The Cambridge encyclopedia of China**. Cambridge: Cambridge
University Press.
- Perkins, D. (1999). **Encyclopedia of China : The Essential Reference to China, Its
History and Culture**. New York: Facts on file.
- Temple, R. (2007). **The Genius of China**. London: Andre Deutsch.
- Wright, Arthur F. (1978). **The Sui dynasty**. New York: Alfred A. Knopf.

สื่ออิเล็กทรอนิกส์

ภาษาไทย

- นิธิพันธ์ วิประวิทย์. (2558). **คลองตำบูนเหอ อภิมหาโครงการดีๆ ของฮ่องเต้จอมโหด**.
สืบค้นจาก <https://www.posttoday.com/life/healthy/386395>

ธีรภัทร เจริญสุข. (2561). **สายธารการค้าแห่งหังโจว ต้าหยุนเหอถึงอาลีบาบา**. สืบค้นจาก

<https://www.the101.world/hangzhou-trade-route/>

ภูมิศาสตร์ประเทศไทยเชิงวิเคราะห์. (2557). **ที่ตั้งของประเทศไทย**. สืบค้นจาก

<https://sites.google.com/site/theeraphop2535/neuxha-bth-reiyn/thi-tang-khxng-prathesthiy>

สุมาลี สุขตานนท์. (2559). **การขนส่งทางลำน้ำของประเทศจีน**. สืบค้นจาก

<http://www.cuti.chula.ac.th/triresearch/chinariver/chinariver.html>

SCG Logistic. (2558). **The Grand Canal : สิ่งก่อสร้างจากมนุษย์ที่พลิกโฉมโลจิสติกส์**

จากอดีตจนปัจจุบัน. สืบค้นจาก <https://www.scglogistics.co.th/blog/detail/57>

ภาษาอังกฤษ

Chinasage. (2016). **China's Grand Canal, the longest in the World**. Retrieved from

<https://www.chinasage.info/grand-canal.htm>

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ – สกุล	นางสาวสุชาดา อินต๊ะสาร
วัน เดือน ปีเกิด	31 กรกฎาคม พ.ศ. 2541
ที่อยู่	35/2 หมู่ 6 ตำบลหนองปลาไหล อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี รหัสไปรษณีย์ 20150
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2558	สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 สายวิชาศิลป์ – คำนวณ จากโรงเรียนมารีวิทย จังหวัดชลบุรี
พ.ศ. 2559	ศึกษาต่อในระดับอักษรศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาเอเชียศึกษา ภาษาจีน มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์